

שְׁלוֹשָׁה

אֶזְכְּרָה, מִנַּחֵם, בְּאוֹתָם הַזְּמַנִּים
אִיךְ בְּשִׁלְגַּ בְּזֵהָר הַיֵּינוּ בּוֹנִים
וְזָרְעֵנוּ פּוֹלִים לָנוּ-בֵּית הַגְּנוּנִים
שִׁמְעוּן וְאַתָּה וְאֲנִי

זָרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ בְּהַאי שֶׁעָתָא
בְּגוּנִים מְאִירִים קֶשֶׁת מְקֻשָּׁטָה
כִּי בְּחַבִּיבוּתָא תִּלְיָא כָּל מִלְתָּא
אֲנִי וְשִׁמְעוּן וְאַתָּה

גַּם צְנֻצָּנֵת הַמֶּן הַכִּילָה הַמּוֹן
הַתְּעַטָּר הַגְּלִיל בְּאַכָּה הַר מִירוֹן
בְּחֻצוֹת תְּרַנְגוּל קוֹרָא בְּגָאוֹן
אֲתָה וְאֲנִי וְשִׁמְעוּן

וְעָתָה מִנַּחֵם הַתְּפוּגָג הַחֲלוּם
בְּמְרוֹמֵיךְ אֵינְךָ עוֹשֶׂה כָּבֵד שְׁלוֹם
עַלְמָא דְשִׁקְרָא מִתְעוֹרָר בְּשִׁאוֹן
וַיּוֹשֶׁב בְּחַד סְמִכָא שִׁמְעוּן